

foc i lloc

Toni Martí i la Constitució

La seva acció de Govern és coherent amb la seva oposició a l'aprovació del text

PERE LÓPEZ

Mesos abans de l'aprovació de la nostra Constitució, l'actual cap de Govern, Toni Martí, feia campanya activa en contra de la seva aprovació defensant l'immobilisme polític i institucional. 21 anys més tard la seva actitud envers la nostra Constitució no ha variat massa. I als fets em remeto.

La recent visita del Copríncep Hollande ha posat de nou en relleu que Martí segueix reticent a atorgar als coprínceps el paper que els confeïx la nostra Constitució. El cap de Govern ha pretès buscar en la visita del Copríncep una aprovació de la seva gestió sense recordar que la sobirania rau en el poble andorrà, fet que el Copríncep va deixar més que clar en la seva visita. El mateix va succeir durant les tramitacions de les propostions de llei de despenalització de l'avortament i del matrimoni civil per a tothom entrades pels socialdemòcrates i no acceptades per l'actual majoria, ni tan sols a tràmit per tal de poder-les debatre.

Tampoc sembla que Martí acabi d'aplicar el que diu la nostra Constitució en matèria fiscal vist l'IRPF, que (amb el suport de Jaume Bartumeu) ha aprovat. Un IRPF que fa

pagar als treballadors i que eximeix de quasi tota tributació inversors i especuladors. Tampoc no sembla que Martí estigui disposat a defensar el que el nostre text constitucional estableix quant que "l'Estat garantirà la conservació, promoció i difusió del patrimoni històric, cultural i artístic d'Andorra". O tampoc en la funció atorgada també a l'Estat de protecció del medi natural. I finalment, no podem oblidar que els drets dels treballadors i altres drets del títol II segueixen sense ser desenvolupats tants anys després de l'aprovació de la Constitució.

Tanmateix, cal dir que aquestes són actuacions absolutament coherents per a algú que es va oposar al text constitucional; algú que fa més de vint anys que està a la primeríssima línia política i que per tant és un dels responsables (indiscutiblement) directes de l'escàs desplegament de la Constitució. Però en cap cas cal pensar que és ell el responsable d'aquesta situació; és obvi que en som el conjunt dels andorrans que hem dipositat la màxima responsabilitat política en un home que no va votar la Constitució i que sembla que encara s'enyora de l'època dels veiguers.